

Jak se bránit policejní brutalitě a zneužívání policejních praktik. Na co má občan právo a jak by měl reagovat.

18.04.2005 - (522 čtenářů)

Předmluva

Tento materiál se před lety objevil na internetu a jsem toho názoru, že není na škodu si jeho obsah znovu oživit. Využil jsem ho jako druhou část vlastního bezpečnostního manuálu, jehož první částí bylo vysvětlení elementárních zásad počítačové bezpečnosti. Po zralé úvaze jsme se rozhodli, že tato první část bude neveřejná, pouze pro vybraný okruh osob. Důvěryhodným zájemcům rád zašlu kompletní manuál na e-mail. Tato část manuálu je původní, autor mi není znám, ale v případě zájmu se může přihlásit. Doplnil jsem ji pouze několika poznámkami na místech, kde jsem to pokládal za vhodné. Dodatek v originále není, byl vytvořen člověkem, který si nepřál být jmenován.

Rád bych upozornil, že tento manuál má spíše informativní charakter. Nežijeme totiž v právním státě, kde se dodržují zákony, ale v prohnilém židobolševickém systému, který porušuje i svoje vlastní papírová pravidla. Počítejte tedy s tím, že fízl a soudce je bůh, který si s vámi může dělat co chce a žádných svých práv se nikde nedovoláte. Přesto máte se znalostí tohoto manuálu mnohem větší šanci než bez něj.

Jakékoliv připomínky, dotazy, žádosti o kompletní manuál a podobně můžete směřovat na e-mail: Sedlis-Diehard@ziplip.com

Případné nejasnosti nebo dotazy lze odborně konzultovat na fóru Bezplatná právní poradna <http://forum.hooligans.cz/messages.php?folder=2671> (=cze

Co byste měli vědět na úvod

Aby bylo jasno – je nutné si dávat pozor mnohem více, než když se rozhlížíme před spácháním dopravního přestupku. Státu se totiž jakákoliv snaha vedoucí k získání operačně-taktických znalostí nelíbí, je tedy nutné být připraven na to, že se o vás začnou zajímat příslušné bezpečnostní složky. Ne, nic jste nespáchali – ale ocitnete se pod jejich drobnohledem. Potom stačí sebemenší chybný krok a může se vám snadno stát, že budete vyslýcháni či dokonce stíháni. Do tohoto „boje“ je nutné jít předem s přípravou a znalostmi, jinak můžete i jako zcela nevinní občané přivodit sobě i vašim blízkým závažné problémy, jakými se policejní práce na podezřelých individuích projevuje.

Ironií je, že samotným zájmem nic nepácháte – přesto si na vás dost možná posvítí jako na „potenciálního zločince“. Zneužívá se k tomu ta litera zákona, co známe z uhlašených projevů úlisné policejní mluvčí – „...existovalo důvodné podezření, že XY je ve styku s organizovanou skupinou, mající za cíl násilný akt proti obyvatelstvu ČR“. Vidíte, že pro ně není těžké si něco vymyslet, aby získali oprávnění napíchnout vaše komunikační kanály a celý život. Jenže o tom vědět nebudete. Až později vám buď přijde obálka s modrým pruhem, anebo vás rovnou seberou. Na ulici, v práci před kolegy. Co si o vás okolí pomyslí, je nabíledni. Kriminálník, průserář.

A to je právě špatně. Co je špatného na tom, že se zajímám o zákonem nijak nechráněné informace? Platím daně, školačky nechávám na pokoji, tak proč jsem v očích státu potenciální zločinec?

Bezpečnostním složkám se vůbec nezamlouvá, že se občan snaží získat stejné informace, co má armáda či policie. Musely by s vámi totiž mít mnohem více práce, kdyby proti vám měly kupříkladu zasahovat. Nelíbí se jim, že byste mohli být na lepší úrovni než jejich muži. Pouhá žárlivost, anebo oprávněná snaha eliminovat potenciální teroristické buňky?

Odpověď je snadná. Stát nestojí o to, aby občan znal svá práva, aby se dokázal bránit. Chce mít z nás občanů tupé ovce, co si pustí do kalhot, když na ně ostří hoši s boulemi v podpaží zařvou: „Policie“! Nechce, aby se občané dokázali té často byrokratické státní hyeně postavit. Ani v oblasti práva – a přitom „neznalost zákona neomlouvá“!

Proto vznikla idea tohoto článku. Poskytnout normálním lidem informaci o možných důsledcích jejich jednání a zejména jak se bránit! Jak si nepřítížít a nepodlehnout často špinavým hrám, které s vámi budou sehrány - přičemž žádná z informací není z jiného zdroje než z běžně dostupných právních předpisů, co by občan v rámci „právního povědomí“ měl znát! Dále zde popíšu praktiky policie, jaké bohužel nezkouší jen na zločincích, ale na všech, kdo se dostanou do její pozornosti. To není fér. Buďme chytřejší. Ubraňme naše přesvědčení, pověst i život. Historie zná případy, kdy nevinní lidé skončili na dlouhá léta ve vězení, protože si přitížili až „ex post“, po spáchání trestného činu! Z banality se snadno mohl stát závažný zločin. Vyšetřovací mašinérie je spolehlivě rozebrala na malé kousky a nakonec řekli mnohem více, než museli! Přitížili sobě i jiným. A znovu opakuji, nebyli to násilníci ani vrazi! Nýbrž oběti okolností.

Doporučuji vše prostudovat tak, aby vám níže uvedené zásady přešly do krve. Tváří v tvář policistům bude pozdě na rozmýšlení, co dál. Uvědomte si, že v těch chvílích se možná bude určovat směr vašeho dalšího života! Neberte to jako malůvky čerta na zeď. Přál bych vám, abyste prožili dlouhý a šťastný život, přičemž o kriminalitě a policii slyšeli jen v černé kronice – ale život však ukazuje, že právě takový občan-idealista se zaboří do žumpy maléru nejlouběji.

PRAEMONITUS – PRAEMUNITUS! (lat. „předem připraven, lépe vyzbrojen“)

Upozornění: následující informace v žádném případě nemají sloužit k podpoře zločinců a ztížení boje státu proti nim. Naopak, mají chránit občany, co zákon nepřekročili, „jen“ se jejich zvědavost znelíbila státu. Tudíž se logicky snaží bránit, to je v pořádku z morálního, etického i právního hlediska. Tečka.

Uvedené informace jsou pouze informativního charakteru a použití praktických postupů je na vaše vlastní nebezpečí – za škody takto způsobené autor článku nenese žádnou zodpovědnost.

Základní informace – čtěte pozorně

Právo je základ a znalost příslušných právních předpisů je klíč. Doporučuji všem, aby si sehnali následující literaturu, jelikož jen a pouze tam jsou obsaženy normy, které by se vás mohly týkat (nebo se již naneštěstí týkají). Pokud je někdo předvolán či vyslýchán, jde o **POVINNOU LITERATURU**, která vám může doslova zachránit krk!!! Některé části doporučuji naučit se **ZPAMĚTI** včetně číselných označení zákonů i nejpodstatnějších

paragrafů, aby vás nemohli utáhnout na nudli např. tvrzením, že jinak neškodné jednání je trestné, nebo vám zamlčeli některá vaše práva! To je věc, na kterou často „zapomínají“. Ale nebojte se, takové klíčové části zde uvedu a podrobně rozeberu.

Takže jde o tyto zákony:

0) Listina Základních práv a svobod (ústavní zákon 23/1991 Sb.) – zejména jde o lidskou důstojnost, nedotknutelnost obydlí a listovního tajemství, dále o svobodu projevu a právo vyhledávat informace.

1) Trestní zákon (zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů)

To je doslova bible. Jen skutky tam uvedené jsou totiž trestné, jinak univerzálně platí zásada „co není zakázáno, je dovoleno“!

2) Trestní řád (zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním) – zdánlivě si můžete říct, že to se vás netýká, ale opak je pravdou. Všechny úkony ohledně vyšetřování totiž mají základ v tomto kodexu a vy s jeho znalostí můžete postupy vyšetřujícího orgánu účinně napadnout.

3) Zákon o policii a předpisy související (zejména zákon ČNR 283/1991 Sb. o policii ČR, ve znění pozdějších předpisů a zákon ČNR 553/1991 Sb. o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů) – tento zákon snad ani nemá cenu komentovat, jeho znalost je BEZPODMÍNEČNĚ nutná a jak uvidíte dále, skrývá se v něm klíčové ustanovení, dalo by se snad nazvat až zaklínadlem, jehož vyslovením se uchráníte mnohých problémů! Jakmile přijdete do styku s bezpečnostními složkami, musíte ho mít na zřeteli!

4) Zákon o zpravodajských službách ČR č. 153/1994 a na něj navazující zákon o Bezpečnostní informační službě 154/1994 Sb. – proč je ve výčtu uveden i zákon o BISce, to pochopíte brzy a asi to nebudou dobré zprávy...

Začnu odbočením k bodu tři, zákonem o policii a zejména jeho jistým klíčovým paragrafem, jak jsem naznačil. Tuto kapitolku doporučuji přečíst nejméně třikrát po sobě, protože pokud vám přejde do krve, budete na setkání s policií i BIS vyzbrojeni skutečně těžkým kalibrem! Jde o §12 (paragraf 12), odstavec 3.

Výslech, předvedení, podání vysvětlení

„Paragraf §12 odstavec 3“

Nejprve zopakují, že přesné označení je Zákon 283/1991 Sb. o policii ČR, §12, odstavec 3. Souhrnně řečeno, týká se vaší výpovědi/výslechu před policistou (pozn. v případě zákona o BIS v zákoně takové ustanovení chybí, použijete tedy obecný text předpisu, viz dále)

Podívejme se na §12, resp. jeho klíčové součásti:

ODDÍL DRUHÝ (...Zákon o PČR)

Oprávnění policisty

§12 – Oprávnění požadovat vysvětlení

(1) Policista je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu nebo přestupku a jejich pachatele, jakož i pro vypátrání pohřešovaných osob a věcí, a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu dostavila na určené místo k sepsání protokolu o podání vysvětlení. Při odhalování závažné trestné činnosti je povinna vyhovět hned.

(2) Osoba je povinna výzvě podle odstavce 1 vyhovět.

(3) Vysvětlení může odepřít pouze osoba, která by jí sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, svému sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu nebo druhu anebo jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pociťovala jako újmu vlastní, způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek.

...

(5) Policista je povinen osobu předem poučit o možnosti odepřít vysvětlení podle odstavců 3 a 4

...

(8) Nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavce 1, může být předvedena k sepsání o protokolu o podání vysvětlení

(9) Protokol o podání vysvětlení musí být s osobou sepsán bez zbytečného odkladu po jejím předvedení – po jejím sepsání policista osobu propustí.

Jistě jste si vzpomněli, že toto ustanovení přece znáte, je to klasická hláška „všechno co řeknete, může být použito proti vám“. Tak kde je to „kouzlo“?

Trik je v tom, že výpovědi jsou pro policii klíčové a bez nich se často není s to pohnout. Všimli jste si, jak silným důkazem je u soudu svědectví?

Připomeňme si ještě jednu zásadu: „Obžalovanému se dokazuje vina, nikoliv on dokazuje svou nevinu“ – to je tzv. předpoklad (presumpce) nevin. Dokud není osoba odsouzena, hledí se na ní, jako by byla nevinná.

Takže kam tím mířím?

Vězte, že často si svou výpovědi pouze přitížíte, aniž by vás napadlo proč. Zamotáte se do svých konstrukcí, budete vidět na očích vyslyšajících, že vám nevěří ani slovo... takže proč mluvit nějak moc? Jen ať si proti vám seženou důkazy sami, proč byste jim měli vysvětlovat, že jste nic neudělali? To všechno slyšeli již tisíckrát! Nyní čekají, že prokecnete nějakou zajímavou informací, kterou vydolují – přímo proti vám! Z toho plyne první zásada:

---U výslechu mluvejte méně než více, nebo odmítněte mluvit vůbec!!!---

Výše uvedený paragraf vám dává možnost výpověď zcela odmítnout anebo odpovídat na otázky selektivně, tj. pouze na ty, u kterých budete chtít odpovědět. Nemohou vás nutit, abyste říkali, co nechcete! Je vaše svaté právo neříct jim vůbec nic a nemohou s tím nic dělat!

Podívejme se na text paragrafu. V odstavci (1) jsou definovány okolnosti, za kterých můžete být požádáni k podání vysvětlení – jinak upozorňuji, že pod tím samým si můžete představit i slovo výslech. Odstavec (2) vám příkazuje, že vysvětlení jste povinni podat... pokud ovšem...

... náhodou nemáte důvod k odmítnutí výpovědi, vymezený v odstavci (3)!!! A protože víte, že byste si výpovědi mohli přitížit, bude lepší mlčet!

Uvažujte! Předvolají mě a budou po mně chtít odpovědi na otázky. Já však řeknu, že odmítám výpověď podle §12 odstavec 3. Takže by mělo jít o mé rodiče, děti, manžela, ALE I MNE SAMOTNÉHO!!! A nejste povinni nic takového upřesňovat a vyslyšající nemá právo se na něco takového ptát! Nemáte tedy žádnou povinnost říct „odmítám kvůli manželce“ nebo „Janu Novákovi“ – zkrátka odmítnete výpověď a výslech DEFINITIVNĚ končí!

Tudíž vás musejí OKAMŽITĚ propustit, jak je uvedeno v odstavci (9), protože protokol sepsání bude – akorát že tam vyslyšající napíše pouze, že „osoba odmítla podat vysvětlení podle §12 odst. 3“!!! Buďte si jistí, že šťastní nebudou, protože jste jim právě udělali čáru přes rozpočet. Ale nemohou s tím nic dělat a pokud by „náhodou“ neznalou osobu zapomněli poučit, jde o trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele!!!

Takže shrnutí. Předvolají-li vás na policii, seberou-li vás na ulici či během spáchání trestného činu, máte možnost odmítnout výpověď – věřte, že tento krok vám může velice pomoci! Policisté to samozřejmě vědí a používají pár podpásových protitriků, které rozeberu níže – buďte tedy připraveni, že je proti vám i použijí! Jejich jednání sice bude těžce na hraně Listiny základních práv a svobod (nesmíte být vystaveni ponižujícímu jednání), ale s tím nic nenaděláte, pokud budete v jedné místnosti sám se třemi policisty...

Toto ustanovení použijte bez váhání, jakmile cítíte, že na výslech nejste připraveni. Znáte třeba celodenní nebo celonoční výslechy? Pokud odmítnete, nic takového s vámi dělat nemohou!!! Představte si psychiku člověka, kterého vyslyšají celý den tři ostří muži, je bez jídla a pití, svítí se mu ostrým světlem od očí. To přesně chtějí, udělat z vás zlomenou trosku. Nehrajte si na tvrdáky, stejně podlehnete! ODMÍTNĚTE v takovém případě výpověď a dejte jim najevo, že pokud s vámi nebudou zacházet slušně a respektovat vás jako občana, neřeknete jim ani slovo! Tím pádem jejich vyšetřování dostane těžkou ránu. Praktiky policie však popíšu níže.

Nyní se vraťme k naší ústavě, která má jako nedílnou součást Listinu práv a svobod. Právě ona vám dává právo sbírat všechny informace, nejsou-li chráněné zákonem. A zde je dalších několik práv, která vám nesmějí být upřena kromě případů vymezených zákonem - cituji:

- povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod

- nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Omezena může být jen v případech stanovených zákonem (zejména hlava IV. trestního řádu)

- nikdo nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení či trestu

- osobní svoboda je zaručena; obviněného či podezřelého z trestného činu je možné zadržet jen v případech stanovených zákonem (následuje taxativní vymezení takových případů, zejména těch, kdy vás mohou vzít do vazby)

- každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno (pozn. tudíž v případě, že tak postup policie vnímáte a zejména během vyšetřování, ohrad'te se tímto článkem)

- každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (pozn. to samé by platilo např. v případě neodůvodněných návštěv policistů za vámi např. v zaměstnání, aby vám udělali skandál – potom se ohrad'te dvěma výše uvedenými zásadami)

- obydli je nedotknutelné. Není dovoleno do něj vstupovat bez souhlasu toho, kdo v něm bydlí; domovní prohlídka je přípustná jen pro účely trestního řízení, a to na písemný příkaz soudce (ledaže by věc nesnesla odkladu)– způsob jejího provedení stanoví zákon (pozn. trestní řád, §82 o domovní prohlídce a dále)

(... pokud policisté nemají příslušný dokument v ruce, nemusíte je pouštět dovnitř – tj. ani vám nemohou zabavit žádné věci, ale pozor, „nesnést odkladu“ je nástroj, který se v naší republice zneužívá denně!!! Neuspávejte se tedy iluzorním pocitem nedotknutelnosti obydlí.)

- nikdo nesmí porušit listovní tajemství ani tajemství jiných písemností a záznamů, ať již přechovávaných v soukromí, nebo zasílaných poštou či jiným způsobem, s výjimkou případů a způsobem, který stanoví zákon (k tomuto se ještě vrátím při pojednání o bezpečnosti komunikace v ČR)

POLITICKÁ PRÁVA

- svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny

- každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu (právě toto ustanovení vám dává právo zajímat se o vše s výjimkou níže)

- svobodu projevu a právo vyhledávat informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti (nicméně to automaticky neznamená, že se dopouštíte trestného činu proti bezpečnosti státu, pokud sháníte návod na výrobu jaderné pumy – výklad tohoto ustanovení je nejasný a snadno zneužitelný. Nemůžete být stíháni za poptávku po takovém návodu – nebudete-li však zároveň shánět plutonium či uran, vaše jednání stále není trestné – ovšem počítejte s tím, že si vás vezmou pod drobnohled. Pozor, srovnejte s paragrafem 164 trestního zákona! – podněcování k trestnému činu!)

Nyní zběžně k trestnímu zákonu. Ten nás bude zajímat pouze informativně, protože zaměření tohoto článku není na porušování zákona.

Prostudujte si sami v Hlavě II. pojmy „trestný čin“, „zavinění“, „příprava k trestnému činu“, „pokus trestného činu“, „pachatel, spolupachatel a účastník trestného činu“...

... dále „nepříčetnost“ a také „nutná obrana“ a „krajní nouze“. Dva poslední asi znáte z dřívějšíka a to je dobře.

V druhé části začíná popis trestných činů. Povšimněte si „trestných činů proti základům republiky“, §91 - §97. Jsou to „vlastizrada“, „rozvracení republiky“, „teror“, „záškodnictví“ a „sabotáž“. Kromě sabotáže mají všechny společný jmenovatel násilí. Upozorňuji na to, že právě znění těchto paragrafů může být odůvodněním policistů, že začnou nenápadně sondovat vaši činnost – a argument mají pádny, jelikož se jedná o nejtěžší trestné činy vůbec s možností uložení až výjimečného trestu. Odsud tedy pochází ta úvaha státu, že lidé se znalostmi, umožňujícími rozpoutat teror či záškodnickou činnost, jsou pro státní zřízení nebezpeční a je třeba si je tedy ohlídat. Obvinít vás ale z ničeho nemohou, pokud zůstanete pouze u znalostí.

„Služba v cizím vojsku“ (§ 115) – zde narážím na úvahy (místy asi také uskutečněné), o vstupu do cizinecké legie. Je tam sazba tři až osm let, tudíž by šlo o nepodmíněný trest. Nás tento paragraf bude zajímat jen z toho důvodu, za jakých podmínek by bylo možné takový trestný čin prokázat. Na rovinu – orgány činné v trestním řízení by se asi pomoci od Francie nedočkaly, tím spíš by se vás snažily dostat na svědectví – vaše (zejména přiznání) či potvrzení jiných osob, že jste jim svůj úmysl vstoupit do CL oznámil, atd. – a ještě jednu věc by použili. Záznamy z komunikačních médií, jako odposlech telefonu či napíchnutý mail, ale to jen v případě, že byste byli v jejich pozornosti již předem. Jinak pokud se dnes rozhodnete odjet do Francie a nikomu se o tom nezmíníte ani po návratu, nebude soudce, jelikož nebude ani žalobce. Není mi znám žádný případ reálného použití tohoto paragrafu.

Dále je tu Hlava III., trestné věci proti pořádku ve věcech veřejných. Povšimněte si „útoku na veřejného činitele“ (§155-156), ještě se k němu vrátím. To samé platí o „zneužívání pravomoci veřejného činitele“ (§158)

Pozor však na „některé formy trestné součinnosti“, „podněcování“ (§164) – to musí být veřejné, dále ještě vnitřně absurdně zneužitý paragraf §165 „schválení trestného činu“ (šlo o souvislost s teroristickými útoky, kdy na fotbale fanoušci provolávali slávu hledanému teroristovi – háček je v tom, že předně nespáchal trestný čin na našem území, navíc nebyl našimi orgány obviněn, natož odsouzen, pozn. autora)

„Křivá výpověď“ (§175) je právě ten důvod, proč je vhodné se spíše zdržet jakékoliv výpovědi. Dostali byste ale pouze podmínku a navíc platí zásada o použití nejvyššího trestu, tudíž v praxi tento paragraf používán tak často není.

Hlava IV. je s branně-bezpečnostní problematikou přímo spojena. Mluví se tam o „obecném ohrožení“ (§179, musí tam být úmysl!), dále o „nedovoleném ozbrojování“.

Hlava VIII. Vám může posloužit v případě, že budete v krajní nouzi ohledně vyšetřování vaší osoby, diplomaticky řečeno, pokud budete osobně vnímat újmu způsobenou konkrétními policisty jako neúměrně vysokou. V tomto úseku máte možnost bránit se jejich obviněním z „omezování osobní svobody“ (srovnejte s Listinou základních práv a svobod), „zbavení osobní svobody“, „vydírání“, „útisku“, „porušování domovní svobody“, „porušování tajemství dopravovaných zpráv“ – ale v praxi to také využijete obtížně, neboť jak je dobře známo, policisté si rádi vzájemně potvrzují alibi. Spíš by šlo o jakési „čeření vody“, inu, ani ten jinak nejlépe zapsaný policista by nepůsobil dobře, kdyby Inspekci MV na něj měsíčně přicházelo 10 stížností... mimochodem, pokud byste byli alespoň trochu šikovni, mohli byste

na vás provinilého policistu dostat i před civilní soud a nedočkat se pouze zamítavého dopisu z ministerstva. Ale opět, toto překračuje rámec článku... Jinak ke stejnému účelu by se dalo využít i „poškození cizí věci“ a „poškození a zneužití záznamu na nosiči informací“, to v případě domovní prohlídky a zabavování věcí, ovšem je jasné, že dokazování by bylo nadlidsky obtížné... jenom se snažím naznačit, že nejen policisté mají možnost zneužívat zákon. Pokud na sebe někdo chce vzít riziko z křivého obvinění...

V případě, že by vás policisté během výslechu vystavili krutému či nelidskému zacházení (viz opět Listina svobod), můžete je obvinít z porušení §259a, „mučení a jiné nelidské a kruté zacházení“. Cituji: „Kdo v souvislosti s výkonem pravomoci státního orgánu... jinému mučením nebo jiným nelidským a krutým zacházením způsobí tělesné nebo duševní utrpení, bude potrestán odnětím svobody...“

(pozn. autora tento paragraf by se dal, pokud máte dost peněz na dobrého právníka, použít i na zásahy policie proti vám jako pachatelům, včetně zásahů během demonstrací či posléze na policejních služebnách, jako se stalo loni během zasedání MMF)

Trestní řád – z něj vás jako bezúhonné občany zajímá §82-85b o domovní prohlídce a §86-87 o otevření zásilek, dále §88, odposlech telekomunikačního zařízení. Ještě ho rozeberu z praktického hlediska.

Kdo se o vás může zajímat a co byste o nich měli vědět?

Nezačnu policií, ale rovnou Bezpečnostní informační službou, BIS. Tato organizace je zahalena rouškou pověr a tajemství, ale pro naše informační účely je nejzajímavější. BIS má totiž ze zákona úkol zabezpečovat informace:

- o záměrech a činnostech namířených proti demokratickým základům, svrchovanosti a územní celistvosti ČR
- o zpravodajských službách cizí moci
- o činnostech ohrožujících státní a služební tajemství
- o činnostech, jejichž důsledky mohou ohrozit bezpečnost nebo významné ekonomické zájmy ČR
- informace týkající se organizovaného zločinu a terorismu.

Z tohoto přehledu je jasné, že právě BIS se o „soukromníky v branně-bezpečnostní oblasti“ bude zajímat a „ráda“. Pokud to bude možné (neohrozí to nějakou operaci BIS), předá zjištěné skutečnosti kriminální policii.

U BIS se zhusta používá zpravodajská technika a je v některých ohledech státem štědře sponzorovaná institucí. To je zejména odposlech a zaznamenávání telekomunikačního, radiokomunikačního a jiného obdobného provozu – INTERNET!!! Zde zmiňuji nenápadnou větičku, že v rámci získávání informací BIS „monitoruje telekomunikační, radiokomunikační a jiný obdobný provoz bez odposlechu jeho obsahu – to znamená, že k takové činnosti nepotřebuje povolení ani dohled, jelikož nejde o porušování práv občanů!!! Dovolte mi tedy skromnou úvahu, jak taková činnost v praxi vypadá.

Jaká je „skrytost“ komunikace na internetu a mobilními telefony?

Na internetu bude situace nejsnazší. Má existovat jistý „registr klíčových slov“, která, vyskytnou-li se v síti, jsou automaticky zaznamenána včetně odesílatele a příjemce. Ovšemže v 99% procentech případů půjde o zcela nevinné věci, jenže to zjistí až operační pracovník BIS, kterému přijde „svodka“. Je zde otázka, jak důmyslný ten systém je – stačí tedy např. nahrazení „efedrinu“ písmenem E? Na internetu doporučuji mluvit tak, jako kdyby veškerá vaše komunikace procházela přes stůl v budově ve Stodůlkách.

Ještě snazší je monitorovat internet navštěvováním stránek, kde se probírá pro BIS zajímavá problematika – opět si pamatujte, že pokud nepoužijete speciální „anonymizér“, je adresa vašeho počítače (přístupová IP adresa) opět zaznamenána a BISce nic nebrání začít sledovat VEŠKEROU vaši práci na internetu! To si opět zajistí automatem. Její pracovník tedy obdrží soupis vámi navštívených stránek a pochopitelně i obsah všech příchozích/odesílaných emailů... leda blázen by věřil tomu, že jeho internet je bezpečný. Jedině internetová kavárna by mohla skýtat jakous takous možnost utajení styku, jenže pokud má BIS pod dohledem příjemce vaší zprávy, je to k ničemu... a pokud vás dokonce fyzicky sleduje, je to zcela zbytečné (o takových scénářích snad raději ani nemluvmě).

Pochopitelně vás neseberou, opakuji, nic jste neudělali. Ale měli byste vědět, že právě vás dost možná sledují. Skutečně radím, **CHOVEJTE SE NA INTERNETU TAK, JAKO KDYBY SE VÁM DÍVALI PŘES RAMENO!!!**

U mobilních telefonů je situace trochu odlišná, ale ve výsledku docela stejná, ne-li horší, protože anonymitě „dobíjecích“ karet věří spousta naivních lidí. Tím to pak mají zvědaví pracovníci BIS a policie lehčí.

O systému GSM se říká, že je dobře zabezpečen proti odposlechu. Jenže operátoři našich sítí mají ZE ZÁKONA povinnost s bezpečnostními složkami spolupracovat, takže si nedělejte iluze. A cítíte se utajení, protože máte Go, Twist či Oskartu? Musím vás vyvést z omylu.

Základní problém je, že všichni lidé se pohybují po jistých drahách. Někde bydlíte, někam chodíte do školy, někam pracujete, zkrátka se stále vracíte znovu na ta stejná místa. Stanice sítě GSM, aby s vámi mohly komunikovat, potřebují v každém okamžiku znát vaši polohu – váš mobil jim jí tedy v krátkých intervalech neustále posílá. Nejdřív si určí místo vašeho pobytu. Posléze „napíchnou“ nejbližší buňku všech sítí, posléze stačí jen se probrat telefony, co se objevily ve vašem bytě... a těch bude pár, takže vás mají! (Všimněte si, jak často se vám z ničeho nic rozsvítí mobil, nebo začnou „řvát reproduktory“, pokud leží u nich – právě je zaměřována vaše poloha; pozn. S.D.) Ohledně „přesnosti“ určování polohy mobilů panují dohady, ale klidně se smiřte s tím, že asi půjde o decimetrové rozdíly... koupíte si jiné číslo. Ejhle, řekne si zpravodajec, copak to máme za nové číslo... zajistit jeho odposlech je věc minut. (Pokud dáte novou simku do starého telefonu, nepomůžete si, protože telefon posílá do sítě i svoje identifikační údaje. Můžete si koupit nový telefon a novou simku, ale jistě bude napíchnutý i okruh osob kolem vás a až jim dáte svoje nové číslo, opět vás mají. Pokud jste už jednou napíchnutí, nesnažte se o machinace s telefony a simkami, je to zbytečné. Prostě se s tím smiřte a přizpůsobte se; pozn. S.D.) A jste tam, kde jste začali. (pozn. aut. vyhledávací zařízení na mobilní telefony prý vlastní i mafie, takže se nedivte, až vás vyhmátnou...)

Že nebudete zapínat telefon v jisté vzdálenosti od domova? Hm, dobrá volba. Jenže oni asi znají i IMEI telefonu, takže jste vedle, protože i tento údaj letí éterem, ostatně kvůli tomu jsou někteří naši operátoři schopni ukradený mobil zablokovat. Že si koupíte mobil v bazaru? A co když pár minut po vás tam vstoupí chlápek s plackou? V rámci uspokojivých vztahů platí neoficiální dohoda provozovatelů bazarů s policií – odevzdat na požádání IMEI prodaného telefonu je to nejmenší... jak vidíte, pokud vás sledují i fyzicky, můžete na soukromí klidně zapomenout, ale to se bude týkat asi málokoho a pro takové lidi tento článek psán není.

BIS asi nezahlednete, zato ona si důkladně posvítí na vás. Pokud vás zajímá obvyklá otázka, jaký je rozdíl mezi nechvalně známou StB a BIS, pak jediný – BIS nemá výkonnou pravomoc, její příslušník může tedy použít zbraň pouze v případech krajní nouze a nutné obrany, jako každý občan.

Pochopitelně ve vaší složce budou i všechny dostupné údaje z vašeho života, raději ani neuvažujte o tom, jak podrobné budou...

Policie ČR – kriminální policie

V části, zabývající se trestním zákonem, jsem jmenoval některé trestné činy. Kriminálka je ze zákona řeší a to obvykle „ex post“, po jejich spáchání.

Klíčový paragraf §12 jsem již zmínil. Bohužel pouze s jeho znalostí byste se vyvlékli leda dopravákovi, co se ptá, kdo že to zaparkoval vaše auto za zákazem zastavení. Kriminalisté jsou úplně jinde, berte je jako nadlidi. Mají moc a mají jí mnoho. Jejich životem je práce s trestnou činností, takže jsou to opravdoví profesionálové, co zažili, viděli a slyšeli všechno. Možná se s nimi někdy setkáte v situaci, kdy půjde o pracovní úspěch jejich a váš malér, možná dokonce vidinu odnětí svobody, tento stát je divoký. V jejich očích není nikdo nevinný a jak říká Pavel Frýbort v jedné z knih, „v každém vidí potenciálního drbana“. Nemá cenu křičet, že jste nevinní, protože to samé křičelo tisíc lidí na stejné židli, na které sedíte. Až vás na tu židli v neútně vybavené kanceláři posadí, pochopíte, co je to zvířecí strach. Budete se těch mužů bát, budete po nich s obavami tékat očima. Jejich pohledy vás budou po kouscích ubíjet.

Anebo to bude jinak???

Základní zbraň proti policejnímu vyšetřování a policistům jsem již prozradil. Je to obyčejný právní nástroj, ovšem umně použitý dělá zázraky. Jenže policisté jsou zvyklí vítězit. Malé ryby to vždy odnesou nejhůř a velké vyklouznou. Tak se pomstí opět na těch malých a tak to jde dokola. Jsou to jen lidé a vy jste pro ně jen další drban v řadě, kterého buď dostanou, anebo jim uteče. Vy jste štvaná zvěř a oni lovci, v této hře, kterou bych vám nikdy nepřál zažít. Ale svět je zlý a semílá lidi jako gigantický mlýnek na hromádku neštěstí. Pro policisty neznámáte pravděpodobně nic osobního – je to jejich práce. To však neznámá, že byste měli být jejich otloukánkem, co jim podepíše vše, co jim skočí na všechny figle. A často se snaží donutit vás promluvit značně nečistými cestami anebo primitivními triky, které však i po staletí fungují stále velmi dobře. Takže zcela jistě na vás budou zkoušet následující – jediný smysl těch triků je donutit vás říct, co chtějí slyšet: **ALE VYPOVÍDAT NEMUSÍTE!!!** To mějte na paměti stále! Pokud na vás začnou něco zkoušet a nebudete se cítit dobře, zmlknete, odmítnete výpověď, nebo jim naznačte, že to klidně uděláte!!!

- hráz mlčení. Jste v místnosti se dvěma policisty a ti vám položí otázku. Mluvíte a oni mlčí. Domluvíte a oni mlčí stále. Nerozumíte, ale oni se na vás dívají pronikavými pohledy. Zase mluvíte, ale připomínáte spíš cvičenou opičku, co plácá páté před deváté. Začnete mluvit. Obrana: odpovídejte co nejkratčeji a vnímejte výslech jako dotěrnost. Příklad: „Co jste dělal včera ve čtyři?” – „Nepamatuji se, byl jsem někde ve městě” – „Kde ve městě?” – „V centru.” Atd. – unavujte policisty tím, že budou nuceni vám pokládat spousty otázek a stále jim sdělíte minimum faktů.

- hra „na hodného a zlého policajta”. Tento prastarý trik na samé hranici etiky a Listiny základních práv a svobod resp. trestního zákona je stále účinný. Budou dva. Jeden proti vám bude vystupovat agresivně, napadat vás, nadávat vám do sviní a špinit vše, co je vám svaté, občas i naznačí úmysl vás fyzicky napadnout - zatímco druhý bude tichý a mírný, automaticky se k němu obrátíte, protože bude jakoby „krotit” prvního. A opět, začnete mluvit. Bude to pro vás v té chvíli ochránce a vyklopíte všechno. Nutno zažít. Obrana: „zlého” policajta si nevsímejte, ačkoliv bude vypadat sebezohroživěji, naznačte „hodnému”, že na vás jejich hra nepůsobí a pokud bude pokračovat, že odmítnete pokračovat ve výpovědi. (Hezky a názorně je tato policejní praktika ukázána ve druhém díle Frýbortova „Veksláka”)

- hra „někdo promluvil”. Pokud o vašem případě budou vědět důležité údaje jiné osoby, které jsou vám blízké anebo nedej bože v tom jedou s vámi, řeknou vám policisté, že tito jim již všechno řekli a že vinu hodili na vás. Bude to vypadat přesvědčivě, protože použijí fakta (vzpomeňte si na film „Proč?”, jak vyšetřovatel Langmajerovu bratrovi říká, že ho nějaký svědek viděl, jak něco demoluje) – automaticky si pomyslíte, že stejně všechno vědí, tak se budete snažit zachránit si krk a opět všechno vyzvoníte. Obrana: nikomu neříkejte, co děláte. Když se již stalo, leda přisáhejte kumpánům sebestrašnější pomstu a **POČKEJTE NA SOUD** – ten rozhoduje!!! Pokud jim na to neskočí nikdo, nedostanou vás. Jenže on vždy někdo podlehne... cokoliv byste dělali závadného, dělejte to sami.

- dlouhé výslechy bez jídla a pití, stále se opakující kolotoč otázek – ty spolehlivě zničí i psychicky nejsilnějšího. Obrana: odmítnout výpověď – konec!!! Pokud vás zadrželi, ponechají vás v cele. Pokud se s nimi nebudete bavit, nemáte pro ně význam... avšak:

- „dušení ve vlastní šťávě”. Kdybyste byli zadrženi a vzati do vazby, ponechají vás zcela o samotě bez styku s vnějším světem. Zpočátku budete plní adrenalinu promýšlet nejlepší varianty výpovědi, ale později si budete přát vypadnout z té samoty, protože člověk je tvor společenský. Budete vděční za společnost i vyšetřovatele, takže budete opět mluvit (pozn. aut. pokud budete pouze zadrženi a nebude na vás uvalena vazba, tento trik se vás netýká) Obrana: donuťte se zaměstnat svou mysl, provádějte nějakou sebestrašnější činnost, chtějte mluvit s právníkem, obstarajte si tuny vyhlášek a učte se je, vyžádejte si interní řád věznice a jeho směrnice, využijte svých práv tam uvedených – zkrátka nemyslete na výslechy!!!

- psychický teror. Denní návštěvy policistů doma a v zaměstnání, opakované předvolávání vašich blízkých na kriminálku... to je již napadnutelné jako porušení Listiny práv a svobod i trestního zákona! Proti tomu se budete těžko bránit, pokud zůstanete. Obrana: extrémní – přerušte styky s blízkými, z práce si vezměte dovolenou a dočasně bydlíte někde, kde vás nikdo nezná. Nevolejte domů a neberte telefony. Neposlouchejte bolest či nadávky vašich blízkých, smysl je jediný – abyste promluvil a tím je vykoupil z útisku.

- nakonec podlost největší, na kterou zná trestní zákon definici jako „vydírání” – pojedete např. s policistou služebním vozidlem a on vám řekne: „Když nebudeš mluvit, utrnu si

knoflík z límečku a řeknu, že jsi mě napadl – máš na krku napadení veřejného činitele a na to je, kámo, paleta, tak se rozmysli...” Vůbec neřeší, že jsou tam i jiní policisté, protože těžko si představit nějakého z nich, co by shodil kolegy. Výše uvedený rozhovor se udál již v mnoha modifikacích a těžko pak vyslýchaný mohl dělat cokoli jiného, než polknout knedlík v krku. Obrana: když je tak upřímný, sdělte mu, že pokud to chce brát takto osobně, vy budete také – ať počítá s návštěvou inspekce (to je jediný případ, kdy doporučuji vyhrožování – pouze jako protivýhrůzku!!!), ať počítá s trestními oznámeními pár bezúhonných lidí, že se chová krutě a mučí vyslýchané. Pokud takový policista umí počítat, dojde mu, že jedno obvinění ustojí, ale deset takových potížístů mu svými stížnostmi spolehlivě zarazí služební postup a vzbudí nelibost nadřízených, co s ním „drží basu”. I jejich trpělivost je omezená... a mezi námi, i kdyby vás z napadení obvinil, stále jde o trestný čin, za který vás musejí NEJPRVE odsoudit – vyšetřován budete na svobodě! Takže při rychlosti našich soudů máte dost času na sepisování interpelací svému poslanci i na ministerstvo...

A ještě pár obecných zásad, jak se chovat k policistům:

chovejte se podřízeně a vyvarujte se očního kontaktu. Zapomeňte na zaťaté pěsti, výhrůžné pohledy a výhrůžky inspekci MV a žalobami. Tohle na ně zkoušeli již tisíckrát.

- spolupracujte ve všem, co nesouvisí s výpovědí! Na výzvu se dostavte na policii, v případě šacování ho strpte, neotravujte zbytečnými otázkami.

- všemožně jim naznačujte, že se s vámi je možné domluvit. Ne, tím nemyslím úplatky! Buďte ochotní mluvit, jenom trpte ztrátou paměti. Dělejte, že si snažíte vzpomenout, ale nejde to.

- buďte hloupí! Nedělejte ramena a stylizujte se do pozice hlupáka, co ničemu nerozumí. Donuťte je všechno několikrát opakovat, působte nervózním dojmem, nechápejte otázky, ale na nic se neptejte. Zkrátka dělejte chyby, odpovídejte jinak než chtějí a donuťte je vás opravovat.

- krčte rameny a namísto svých vývodů říkejte „nevím”, přestože máte pocit, že vyřčením nějaké teorie si pomůžete! Nechte je, ať si vše zjistí sami - oni budou muset přesvědčit soud, že jste vinní!

- o vině a trestu nerozhoduje policie, ale soud a po řádném procesu! Dokud nejste odsouzeni, jste nevinní! Zůstaňte v klidu a neunáhlujte se! Nesnažte se zachránit mluvením!

- Oni nepospíchají, ale chtějí to od vás! Přinuťte se ke klidu a NENECHTE SE K NIČEMU ZMANIPULOVAT, zejména k překotnému ničení důkazů! Jenom byste je navedli na stopu!

- zapamatujte si jména všech vyslýchajících! Na služební čísla kašlete, kriminálka není anonymní jako pořádková policie! Oslovujte je hodností a jmény, ať si vychutnají slyšet potvrzení své moci!

- nevyhrožujte nikdy a ničím! Chovejte se klidně, jakoby vám bylo všechno jedno – na jejich oznámení např. o zadržení reagujte pokrčením rameny a klidně se nechte zavřít do cely. Brzy je přestanete bavit.

- nad každou odpovědí libovolně dlouho přemýšlejte, dokud nebudete s to mluvit zcela klidně a s normálním tepem! Získávejte čas! Vy jste pán, protože pokud odmítnete mluvit, jsou nahraní!

- pokud nejste zadrženi, nikdo vás nesmí nutit k sezení na místě, které vám určili! Klidně se zvedněte a začněte se procházet. Nedejte na jejich řeči, protože žádný předpis vám jako občanovi nepřikazuje sedět a stále platí Listina práv a svobod! Máte jedinou povinnost – poskytnout vysvětlení a to ještě můžete odmítnout, vzpomeňte si na §12!

- cítíte-li, že na vás cokoliv zkoušejí a začínáte se cítit nekomfortně, odmítněte pokračovat ve výpovědi a dívejte se do země. Myslete na něco hezkého a soustřeďte se na to, dokud vás nepustí na svobodu či do cely.

Přál bych vám, abyste uvedené informace nikdy nepotřebovali. Ale člověk by stále měl vědět, jaká situace může nastat. Život se s nikým nemazlí a prohrát svůj malý boj s „orgány činnými v trestním řízení“ může mít závažné následky pro celý váš život. Žijte čestně, ale nedovolte nikomu, aby s vámi ve jménu zákonnosti sehrál špinavou hru, mající za cíl udělat z bezúhonného občana nebezpečné individuum!!!

DODATEK

Zde si předchozí text doplníme některými zajímavými poznatky, jak to může vypadat v reálném životě. Původně jsem chtěl tuto část začlenit do předchozího textu, ale došel jsem k názoru, že v rámci jeho kompaktnosti bude lepší jeho oddělení jako samostatné části. Následující text je fiktivní a uměle vykonstruovaný, ale odpovídá reálnému průběhu událostí tak, jak se dnes a denně dějí po celé republice. V zájmu autentičnosti a určité „údernosti“ ho ponechávám téměř v nezměněné podobě, jak mi byl předán nejmenovaným zdrojem. Sami uvidíte, že teoretizování a naučení se paragrafů je jedna věc a realita často věc úplně jiná, ale pokud budete znát svá práva a zároveň nejrůznější triky používané proti vám, které pochopitelně mají tisíce obměn a my tu můžeme uvést jen nepatrný příklad, máte tu nejlepší výchozí pozici, jakou můžete mít.

Pár námětů k té části o výslechu: právníci si vždy chrochtali blahem, když zjistili, že obviněný neodpovídal. Protože už můžou zpochybnit, jestli člověk vůbec na tom místě byl, a pokud tam byl, co když tam jen čekal na autobus a policie ho zatkla omylem. Nevypovídejte a ani mimo protokol nepotvrzujte, jestli jste někde byli nebo ne, protože pokud budete obžalováni, tak necháte právníkovi volnou ruku i na zpochybnění, jestli jste se účastnili věci, co jsou vám připisovány, zkrátka právník má díky tomu naprosto volné ruce. (Pokud už vypovídáte, nikdy nepodepisujte protokol. Nemáte žádnou povinnost protokol podepsat a nikdo vás k tomu nemůže nutit! Podepsaný protokol je u soudu důkaz, nepodepsaný můžou leda vzít a zapálit. Ale pozor – můžete být nahráváni, a to i bez svého vědomí. Takže jsme opět na začátku – nejlepší je nevypovídat, a to ani jen tak „při přátelské řeči“ mimo protokol; pozn. S.D.)

Další věc. Kamarád spáchal jistý trestný čin a byla u toho spousta svědků. Zavolali si ho k výslechu, on si ale vzal s sebou právníka a reakce kriminalistů ukazuje, že tohle je silný kalibr. Prvně byl úplně mimo ten, co je bral nahoru - vytřeštěné oči a „vy jste si vzal právníka?“ Přišli nahoru, fízl říká moment a šel dovnitř a říká kolegovi, přes dveře to bylo slyšet: „Ty vole, on si vzal právníka!“ Pak se ozvalo bouchnutí do stolu a „do prdele.“ Přišel borec a s úsměvem: „Tak pojďte dál. Dáte si kávu?“ Oni, že nedají. Fízlové si ho zavolali na podání vysvětlení, že byl viděn svědky a svědci řekli, že byl na místě činu. Kámoš řekl:

„Nebudu vypovídat.“ Fízl: „Ano! Na to máte právo!“ Napsal to a byl konec, nejkratší výslech v kámošově životě, 5 minut to trvalo a stálo ho to 500 Kč za právníka. A to měl před sebou dva soudy nebo byl možná i v podmínce, žádný tlaky, nic, prostě pohoda. A dodnes nikdo obviněn nebyl. Takže i tohle se vyplatí, mají strach a přestanou obtěžovat, když vidí, že máš právníka a že si ho bereš i k výslechu. Tohle pětikilo byla jedna z nejlepších investic. (Takže pokud jste předvoláni k výslechu a víte, že v něčem plavete a smrdí to průserem, neškurďte a vezměte si s sebou právníka! Pár stovek vás může zachránit třeba před pár lety kriminálu; pozn. S.D.) Třetí věc, vyšetřovatelé mají většinou nějakou školu a mají o sobě vysoký mínění, ten kdo je proti nim je většinou jakoby póvl. Co oni k smrti nenávidí je to, když na ně někdo začne tahat paragrafy. Vím moc dobře, jak mě jeden známej říkal, že jeho známej z kripol jde po jednom borcovi jak po uzenu, že na něj u výslechu tahal paragrafy a říkal, že ho předtím nezajímalo, ale že teď po něm půjde a bude ho chtít dostat. Na tohle jsou hákliví. Vytáčí je též, když s nima nemluvíš vůbec a ukazuješ jim, jak je nemá rád. Já jim vždy říkám, že bych jim chtěl pomoci, to opakuju od začátku do konce, a pak řeknu, že nebudu vypovídat.

Nebezpečný ovšem je, že pár věcí musíš říct mimo protokol, třeba se s oblibou ptají: „Tak jak se má člověk XY, ještě dělá toho vyhazovače?“ Já: „To nevím.“ Oni: „Kurva, tak jste kámoši a nevíš to? Víš to přece, vždyť mě to sám XY říkal, on chodí do toho Sport baru, co?“ Já: „Asi jo no.“ atd. Prostě je to těžký, ale mlčet se nevyplácí. Jeden člověk už pochopil, že takhle ne, hodili ho na 48hod. do CPZ (cela předběžného zadržení).

Zajímavěj postřeh měl XY, když jsme spolu kecali o metodách acabů, tak oni je tam rádi u toho mlátili. To ještě v r.2001 byla taky občas užívaná metoda u lidí, co nechtěli mluvit a už na ně měli výpověď, tudíž věděli, že i tak je obžalují. Říkal, že když už tě někdo mlátí na výslechu, tak nejlepší je vstát a že odcházíš, to je vyvede z míry, nebo jít hned pryč, ale hlavně když už teče krev, otřít si ji rukou a nenápadně ji pak otřít třeba pod stolem, pod židlí a tak, jít domů a napsat stížnost na inspekci ministerstva vnitra a napsat i to, kam jsi otřel krev. Jednou jim to projde, ale pokud to udělá víc lidí, jsou v prdeli, a hlavně příště už to nezkusí.

Na mě během jednoho výslechu zkoušeli asi 5 metod. Prvně na mě všichni čuměli a kladli různé otázky, z mé strany nic, tak jeden vstal (ten otázky nekladl) a šel šikmo za mě a pořád křupal kloubama a když jsem říkal, že nevím, tak vždy tak vydechl a trochu zavrčel, že už jako nemá nervy. To byl ten zlej. Nepomohlo to. Pak četli něco, co jsem psal a říkali, že jsem to krásně napsal, že je to paráda, já jim říkal, že jsem to nepsal, ale že nevím, že možný je všechno, a oni že ne, že jsem to krásně napsal a tak, prostě atmosféra ješitnosti, kdy jsem měl nutkání jen kvůli pochluvení se přiznat, že jsem to psal. Ta baba z kripol to taky četla jak báseň :-)) a nejlepší byly výkřiky: „Teda, ty máš krásnej sloh!“ a tak :-)) Pak na mě zkoušeli, že když řeknu jen jednu přezdívkou, kdo tam byl, nechtějí ani jméno a příjmení, jen jednu přezdívkou, že mi koupí kuře, a to tam furt vykládali všichni: „Jéé, já mám hlad, máš taky takovej hlad?“ Nezabralo ani tohle, tak se mnou nechali pana zlího, ten jen koukal z okna a mlčel asi 4 minuty. Pak mi říkal: „Tady je ale holubů v tom městě, u nás jich moc není... a ještě něco kecal o nesmyslech, abych mu odpověděl, a pak že spolu uděláme takovou dohodu, já řeknu jednu přezdívkou a on mě nenapíše do seznamu lidí, co mají sledovat. Taky to nezabralo. A nakonec zjistili, že mě asi musí podělat tak, že mě musí ubít argumenty. Nakonec jsem řekl, že budu upřímněj, že mě to už nebaví, že to vím, ale že jim to nikdy neřeknu. Oni, že se dopouštím trestného činu nadřování. Tak jsem jim řekl, ať mě dají obvinění a že půjdu domů, že se s tím spokojím, že je to má blbost a daň za mou upřímnost k nim.

Zkrátka, oni kombinují několik desítek metod a mají to dobře naučené. Jsou tam 3 fyzlové, pak odejdou všichni a je tam jeden, pak jich je zase pět, prostě fintičky.

Zdroj/autor: Sedlis-Diehard